

familii de negustori și meseriași din Sliven. Grupul fusese mare, dar cei mai mulți plecaseră la Piua Petrii și la Brăila, deoarece acolo carantina dura mai puțin. Și aici bulgarii din București i-au întâmpinat cu alimente, date cu greu din cauza stăpînului moșiei¹. Treckerile masive au fost în luna mai. Pînă la finele acestei luni trecuseră 261 de familii cu 1 223 de inși și 810 vite mari².

La mijlocul lunii iunie ele se întetesc iarăși, majoritatea fiind formată din slivneni. Unii cu bilete rusești, alții fără, plecau mai toți spre București, nevrînd a fi însoțiți de oamenii isprăvnicatului³. În urma slivnenilor au trecut, după 20 iunie, cei din Varna⁴. După 12 iulie treckerile s-au rărit și timp de o lună de zile n-au mai trecut decît grupuri mici de cîte 2—9 familii⁵.

În general, Ștefan Vlădescu n-a înregistrat cu atenție pe băjenarii trecuți pe la carantina Călărașilor. Dorința sa, mereu repetată, de a se reîntoarce la București pe motiv de boală i-a fost satisfăcută și la 25 iulie în locul său a fost trimis postelnicul Nicolae Slăniceanu⁶. Acesta arată Divanului la 29 iulie că vechile catastife «trebuie prefăcute», adică recopiate și puse în ordine. De aceea, pentru această carantină nu avem date atît de precise ca pentru cea de la Piua Petrii. Cînd termenul carantinei s-a redus și la vadul Călărașilor, băjenarii nu l-au mai ocolit. Treckerile au avut loc pînă tîrziu în octombrie. Astfel, la finele lui septembrie au trecut cîteva familii de bulgari și greci de la Varna și Adrianopol. Cei doi cinovnici ai isprăvnicatului Buzău au fugit însă și acești băjenarii au pornit-o singuri spre București⁷. De asemenea, la 2 octombrie treceau 37 de familii, mai ales românești, cu 150 de inși și 325 de vite, toți din ținutul Babadagului. Nefiind la carantină cinovnici care să-i însoțească, aceștia au pornit-o singuri «pe drumul poștelor» spre București⁸. Fiind înștiințat Divanul, acesta a cerut isprăvnicatului Ilfov să trimită oameni în întâmpinarea lor. Cele 37 de familii se așezaseră deja în județe, și anume 25 de familii la Plătărești, 11 la Dragomireștii din deal și o familie în satul Ileana⁹. Deși în prima jumătate a lunii octombrie treckerile au încetat aproape cu totul, Nicolae Slăniceanu a stat la Călărași pînă la 18 noiembrie, cînd cerea să se întoarcă la București, deoarece familiile care au mai sosit la Silistra ierneză acolo¹⁰.

După cum se vede din catagrafia lui Nicolae Slăniceanu, *prin carantina Călărașilor au trecut în perioada mai-octombrie 1830, 392 de familii cu 2 002 inși și 1 562 de vite* (dintre care 795 cornute mari, 262 cai ș.a.). Imensa majoritate erau slivneni, circa 90 de familii fiind din alte părți, și anume Varna, Babadag, Adrianopol, Godovajdia, Samogova ș. a.¹¹.

Treckerile prin carantina de la Brăila. În ceea ce privește ultima carantină, cea de la Brăila, treckerile începuseră de la 7 mai. Pînă la 1 iunie sosiseră aici

¹ *Ibidem*, f. 75.

² *Ibidem*, f. 213.

³ *Ibidem*, f. 129. De aceea Ștefan Vlădescu cerea să se întoarcă la București, ceea ce Divanul a admis (f. 159—160 și 162).

⁴ Lista negustorilor din Varna era semnată de generalul rus Krasovski. *Ibidem*, f. 209—10, 398.

⁵ În total 28 de familii cu 140 de inși. *Ibidem*, f. 188 și 472.

⁶ *Ibidem*, f. 287, 363 și 402.

⁷ *Ibidem*, f. 649.

⁸ *Ibidem*, f. 630—33. Vezi și Romanovski, *op. cit.*, p. 238.

⁹ *Ibidem*, f. 634.

¹⁰ *Ibidem*, f. 717—720.

¹¹ Vezi «Catastih de toate familiile băjenarilor ce au trecut din Rumelia în prințipat printr-această schelă Călărași», *ibidem*, f. 767—778.